

Αετοπειρίτικα

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΚΑ
Αριθμός Άδειας
01-4555

Όταν ξεχνάς το χωριό σου, είναι σαν να ξεχνάς τον ίδιο σου τον εαυτό.

Διμηνιαία έκδοση

Νέα

της Αδελφότητας

ΑΕΤΟΠΕΤΡΑ ΔΩΔΩΝΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Γραφεία: Ελ. Βενιζέλου 91, 2ος όροφος - ΤΗΛ.-FAX: 210-4224262 Τ.Κ.185 34, Πειραιάς
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2019 - Έτος 33ο - Αρ. φύλλου 203 - Τιμή φύλλου 0,01 ευρώ

Ευχές Χριστουγέννων

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας μας, εύχεται στους Αετοπετρίτες, τις Αετοπετρίτισσες και τα Αετοπετριτόπουλα, στους φίλους και γνωστούς και σε όλους όσους "φτιάχνουν" το πολύχρωμο υφαντό της αγάπης για το χωριό μας, Καλές Γιορτές! Τα πανανθρώπινα μηνύματα της αγάπης, της συντροφικότητας, της προσφοράς και της συμπόνοιας, να φωτίζουν κάθε βήμα αυτών των ημερών αλλά και της νέας χρονιάς και να σας γεμίζουν ελπίδα, πληρότητα και αμέτρητες στιγμές ευτυχίας. Ευχές για υγεία, ανοιχτές καρδιές και πλατιά χαμόγελα!

Χρόνια Πολλά!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας Αετόπετρας Δωδώνης Ηπείρου, σας προσκαλεί το **Σάββατο 1η Φεβρουαρίου 2020 και ώρα 20.30**, στην ετήσια παραδοσιακή χοροεσπερίδα της, στην αίθουσα δεξιώσεων **BELVEDERE**, Χαριλάου Τρικούπη και Κύπρου, Πλ. Μπουρναζίου, Περιστέρι (τηλ. 210 5780040).

Τιμή πρόσκλησης: 20 ευρώ* (περιλαμβάνεται σερβιριζόμενο δείπνο, κρασί και αναψυκτικά)

Μετά τιμής, για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος Η Γραμματέας
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΕΚΗΣ **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Γ. ΓΑΡΔΑ**

* Δωρεά υπέρ της Αδελφότητας

Πανηγύρι Οκτωβρίου

Αποτελεί πια μια προσεκτικά προγραμματισμένη εκδρομή, σχεδόν από τη λήξη των καλοκαιρινών μας διακοπών. Το τριήμερο του Αγ. Δημητρίου, το πανηγύρι του Οκτωβρίου, όπως κι αν το λέει ο καθένας μας, έχει γίνει άλλος ένας θεσμός για εμάς, "παρέα" με το τριήμερο γλέντι του Ιουλίου και την ετήσια χοροεσπερίδα μας. Μια μικρή διακοπή από την καθημερινότητα στην καρδιά του φθινοπώρου, λίγες ανάλαφρες μέρες που μας φτιάχνουν τη διάθεση, παρά το κρύο και τις βροχές της εποχής.

Η λειτουργία στον Αγ. Δημήτρη

Και φέτος λοιπόν, πιστοί στο ραντεβού μας, ξεκινήσαμε συγχωριανοί και φίλοι, με πούλμαν ή αυτοκίνητα. Για να ανταμώσουμε στο μεσοχώρι και να ζωντανέψουμε την πλατεία, να γεμίσουμε τα τραπέζια του ξενώνα μας και να αδειάσουμε τα πιάτα με τους υπέροχους μεζέδες. Να θερμάνουμε τα κρύα δωμάτια - ίσως και να ενώσουμε οικογένειες και παρέες σε λιγότερα σπίτια, για να "ξεπαγώσουμε" όλοι πιο εύκολα - να φρεσκάρουμε τις κουβέρτες

και να αφρατέψουμε τα στρωσίδια.

Την Παρασκευή η άφιξη για πολλούς, με σύντομη ξεκούραση και προετοιμασία των προσφορών για το επόμενο πρωινό, στην εκκλησία. Ο Αντιπρόεδρος μας, Παναγιώτης Παππάς, είχε φροντίσει για την αγορά των υλικών και άλλες προετοιμασίες. Με την πολύτιμη βοήθειά του, είχαμε όσα χρειαζόμασταν για τις

επόμενες ημέρες. Το Σάββατο η λειτουργία μας στον Άγιο Δημήτρη, με την επόμενη "φουρνιά" ταξιδιωτών να καταφθάνει στο προαύλιο, για τη λειτουργία και την αρτοκλασία, για καινούρια καλωσορίσματα και ευχές για τους εορτάζοντες και τις εορτάζουσες, με πρόγευμα τις πίτες από τις χρυσοχέρες Δώρα Τριανταφύλλου και Καλλιρρόη Μάντζιου και το απαραίτητο τσί-

πουρο, για να ζεσταθούν όλοι από το πρωινό ξύπνημα ή το ταξίδι.

Το ίδιο βράδυ ξανασυναντηθήκαμε στο σχολείο για το γλέντι και υποδεχθήκαμε κι άλλους συγχωριανούς, κοντοχωριανούς και φίλους. Απολαύσαμε το νοστιμότατο φαγητό - κρέας με κριθαράκι - που προετοίμασαν και μαγείρεψαν οι μπαρμπα-Μάνθος Λαυρέντζος (αρχιμάγειρας), Νίκος-Ευριπίδης Γάρδας, Βασίλης Σαλιάι και Κωνσταντίνος Τσιμπεκίδης και τα συνοδευτικά από τα χέρια των γυναικών και της νεολαίας μας.

Η κομπανία του Τάκη Λούκα Χαρισιάδη συνόδευσε το σερβίρισμα, το φαγητό, το μάζεμα. Κι όταν τα πρώτα τραπέζια άδειασαν και έκλεισαν, για να ανοίξουν το χώρο στο χορό, άρχισε το γλέντι και δε σταμάτησε μέχρι τα ξημερώματα. Με νέες φωνές και νότες να στολίζουν τα βήματά

μας, αλλά με τους γνώριμους ήχους που αντηχούν στο Πωγώνι και πέρα, να μας ενώνουν και να μας κρατούν σφιχταγκαλιασμένους μέχρι το πρώτο ξεθώριασμα του βραδινού ουρανού και την πολυαναμενόμενη σούπα της Δώρας με την πρώτη καλημέρα.

Την Κυριακή, αργά το μεσημέρι, το πούλμαν κατευθύνθηκε βόρεια και οι ταξιδιώτες παρέστησαν στην αναπαράσταση της περιφημής Μάχης του Καλακίου, που προσελκύει εκατοντάδες κόσμου κάθε χρόνο.

Τη Δευτέρα το πρωί συναντηθήκαμε και πάλι στους εορτασμούς για την επέτειο του ΟΧΙ. Λειτουργία στην Αγία Παρασκευή και ακολούθως, κατάθεση στεφάνων από την Αδελφότητα και τον τοπικό Πρόεδρο του χωριού, Σταύρο Ν. Λώλη και ακο-

Συνέχεια στη σελίδα 2

Ημερολόγιο 2020

Με πολύ κόπο αλλά με περίσσια χαρά και φυσικά με τη βοήθεια πολλών συγχωριανών και κοντοχωριανών μας, ολοκληρώθηκε το ημερολόγιο της Αδελφότητας Αετόπετρας για το 2020 που είναι αφιερωμένο στα παραδοσιακά παιχνίδια του τόπου μας. Δώδεκα από αυτά παρουσιάζονται και περιγράφονται στη δουλειά μας, ελπίζοντας ότι θα ξυπνήσει μνήμες των μεγαλύτερων που μεγάλωσαν με αυτά, αλλά και των νεότερων που θα θελήσουν να αποτραβηχτούν λίγο από την αποξένωση των ηλεκτρονικών παιχνιδιών και να ομαδοποιηθούν με τους φίλους τους, παίζοντας στην ύπαιθρο.

Ήταν απόφασή μας και εφόσον η ανεύρεση παλαιών φωτογραφιών του χωριού μας με απεικόνιση των παιχνιδιών αυτών δεν έφερε τα επιθυμητά αποτελέσματα, να δώσουμε την ευκαιρία σε παιδιά ξεριζωμέ-

να βίαια από τον τόπο τους και ταλαιπωρημένα από τη ζωή με αβέβαιο μέλλον, να γνωρίσουν και να χαρούνε παίζοντας τα παιχνίδια τα δικά μας, τα Ηπειρώτικα, τα Αετοπειρίτικα καθώς και να τα συγκρίνουν με τα δικά τους, σε μία περίοδο γιορτινή για όλο τον κόσμο ανεξαρτήτως θρησκείας, χρώματος και καταγωγής. Καταλύτης για αυτή τη ζεστή "γέφυρα" συγκερασμού παιδικού πολιτισμού, αποτέλεσε η UNICEF και το πανανθρώπινο έργο της, δίχως την οποία θα ήταν πολύ δύσκολο να επιτευχθεί σωστά το αποτέλεσμα αυτό. Με τη βοήθειά της, μοιραστήκανε οι περιγραφές των παιχνιδιών σε προσφυγόπουλα και αυτά με τη σειρά τους καλεστήκανε να απεικονίσουν με τη δική τους ματιά, ζωγραφίζοντας τα επιλεχθέντα παιχνίδια, δίνοντάς μας αυτό το ζεστό και παιδικό αποτέλεσμα.

Ευχαριστούμε από καρδιάς τη UNICEF και την ομάδα του Solidarity Now για την υποστήριξη και τη συνεργασία, ιδιαίτερα τον κ. Δημήτρη Σαλματζίδη, εκπρόσωπο της UNICEF στη βόρεια Ελλάδα. Έχοντας

υπόψιν τους το βιογραφικό της Αδελφότητάς μας με τις δράσεις, τα επιτεύγματα, τους στόχους και την αλληλεγγύη προς τα μέλη της, αποδέχθηκαν την εξαιρετική αυτή ανθρώπινη συνεργασία.

Ευχαριστούμε τα προσφυγόπουλα, που με χαρά και ενθουσιασμό αγκάλιασαν εθελοντικά την ιδέα αυτή και έδωσαν τον δικό τους χαρακτήρα και χρώμα στην υλοποίησή της. Ελπίζουμε το μέλλον τους να είναι ελπιδοφόρο και να μπορέσουν σύντομα να βρουν το δρόμο της ευτυχίας, ευημερίας και οικογενειακής θαλπωρής.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΕΚΗΣ

Τα παιδιά του κόσμου ζωγραφίζουν τα παιχνίδια του τόπου μας

Πανηγύρι Οκτωβρίου

Συνέχεια από τη σελίδα 1

λούθησε δέηση εις μνήμην των πεσόντων. Τα μικρά Αετοπεριτόπουλα μάς γέμισαν περηφάνια και συγκίνηση, παρελαύνοντας για άλλη μια φορά από το χωριό μέχρι το σχολείο, κλείνοντας με την πιο όμορφη εικόνα ένα υπέροχο τριήμερο.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους όσους μας τίμησαν με την παρουσία τους, όσοι συμμετείχαν και βοήθησαν μπρος και πίσω από τα "φώτα", όσοι μένουν φύλακες της Αετόπετρας ακόμα κι όταν η φύση την κατακυλάει στις πλαγιές, όσοι ζωντανεύουν με τα βήματά τους τα σοκάκια του χωριού μας, όσο μπορούν και τους βαστάνε η όρεξή τους και οι συνθήκες.

Και του χρόνου λοιπόν. Να είμαστε καλά, να ανταμώνουμε σε γιορτές και χαρές, να ανταμώνουμε στο χωριό μας όλες τις εποχές.

Αναστασία Γ. Γάρδα

Τα κέρασματα στο προαύλιο

Θάνατοι

1. Στις 30/09/19, απεβίωσε ο **Κοσμίδης Ιωάννης** (γαμπρός Λεμονιάς Μάνου) και η κηδεία του έγινε την 01/10, στο 3ο Νεκροταφείο Νικαίας
2. Στο προηγούμενο φύλλο μας παραλείψαμε, ακουσίως σαφώς, να αναφέρουμε τον θάνατο του επιφανούς συγχωριανού μας, Ιατρού-Χειρουργού **Δημητρίου Αγγελή** (Αγγελή), εξ' Αιγύπτου, γιου του Γιώργου Αγγελή και της Δήμητρας, το γένος Γεωργίου Θ. Λώλη. Η κηδεία του έγινε στις 22/08, στο 3ο Νεκροταφείο Νικαίας
Το Δ.Σ. εκφράζει τα θερμά του συλληπητήρια στις οικογένειες των εκλιπόντων.

Τα Αετοπεριτόπουλα παρελαύνουν στην επέτειο του ΟΧΙ

Προετοιμασία στο μαγειρείο

Μέσα στο σχολείο

Τιμή και δόξα στον πεσόντα ήρωα έφεδρο αξιωματικό μας της Αετόπετρας

Η αδελφότητά μας, αμέσως μετά την καθιερωμένη δοξολογία ανήμερα της 28ης Οκτωβρίου, στην Αγία Παρασκευή, κατέθεσε δάφνινο στεφάνι προς τιμήν του πεσόντα μαχόμενου έφεδρου αξιωματικού Θεοχάρη Μηλιώνη. Το στεφάνι ζητήθηκε τιμητικά να το καταθέσει εκ μέρους του Δ.Σ. αλλά και όλων των Αετοπεριτών ο έφεδρος αξιωματικός και πρώην πρόεδρος

της αδελφότητας κ. Ευάγγελος Μάνος.

Περιγράφει ο ίδιος και με λόγια που τα άκουσε από συμπολεμιστές του αείμνηστου Θεοχάρη:

«Τον ηρωισμό του μου τον ανέφερε και ο τότε ταγματάρχης του Πανταζής τον οποίο βρήκα στην Αθήνα το 1970, ταξίαρχο εν αποστρατεία, και μου μίλησε για την ηρωικότητα του Θεοχάρη. Τον αναφέρει κιόλας σε

βιβλίο που έγραψε για την περίοδο του 40'.

Ας μεταφερθούμε στις 30 Νοεμβρίου 1940 έξω από την σκηνή του τότε διοικητή ταγματάρχη Πανταζή. Πέραγε ο συντοπίτης μας αείμνηστος από φυσικά αίτια, Λάμπρος Μωραϊτης, ο οποίος άκουσε τον Διοικητή να επαναλαμβάνει συνεχώς, "Μάλιστα κύριε Συνταγματάρχα, μάλιστα κύριε Συνταγματάρχα, αύριο το απόγευμα είμαστε νικητές". Ήταν ο Συνταγματάρχης Ραφάκης ο οποίος διέταξε να γίνει επίθεση, στο ύψωμα 669 στρατιωτική ορολογία το οποίο βρίσκεται στους πρόποδες του χωριού Αργυροχώρι. Εκείνη την ώρα επέστρεφε από αναγνωριστική περιπολία ο Θεοχάρης Μηλιώνης με τη διμοιρία του. Τον φώναξε ο διοικητής και του είπε: "Μηλιώνη, αύριο επιτίθεσαι", και απάντησε, "κύριε διοικητά εγώ είμαι Αξιωματικός και θα κάνω το καθήκον μου αλλά οι άνδρες μου είναι πάρα πολύ κουρασμένοι και επιμένω να ηγηθώ μιας άλλης διμοιρίας".

"Μηλιώνη", του απάντησε, "διατάσσεσαι, αύριο επιτίθεσαι", και ο Θεοχάρης χαιρέτησε και απήλθε.

Το 1978, δίνω τον λόγο στον τότε γενικό γραμματέα και πήγαμε με αρκετούς Αετοπεριτίτες και επισκεφτήκαμε το χωριό που είναι ο αείμνηστος. Μου είπε, "ωραίος άνθρωπος, είχε έρθει στο χωριό και μου ζήτησε να πάω να του δείξω το σπίτι του παπά". Πήγαμε και τον άκουσα που του είπε, "πάτερ θέλω να κοινωνήσω", ο παπάς τον ρώτησε "μήπως θέλεις και να εξομολογηθείς;" "Πάτερ", του είπε, (κατά τα λόγια πάντοτε του παιδιού που ήταν παρόν), "Θέτω τη ζωή μου στην υπηρεσία και την άμυνα της χώρας μας", και ο παπάς τον κοινωνήσε.

"1η Δεκεμβρίου πρωί", αφηγείται ο συγχωριανός μας Χρήστος Τσιμπικίδης, και μας λέει ότι η διμοιρία του Θεοχάρη βρισκόταν στο ύψωμα 669 περιμένοντας τη διαταγή να επιτεθούν, έδωσαν τη διαταγή και ο Θεοχάρης φωνάζει στους στρατιώτες του "Επίθεση, αν με δείτε να πέφτω μην οπισθοχωρήσετε", και η επίθεση ξεκίνησε.

Το απόγευμα η Ελληνική σημαία κυμάτιζε ξανά στην κορυφή αλλά ο Θεοχάρης ήταν νεκρός με μια σφαίρα στο κεφάλι.

Έστειλε ο Τσιμπικίδης γράμμα στον αδελφό του και του είπε, "Νίκο, διάβασε το γράμμα αυτό με ψυχραιμία. Ο Θεοχάρης δεν ζει πλέον. Αν δε γυρίσω ζωντανός από αυτόν τον πόλεμο μάθε ότι είναι θαμμένος τόσα μέτρα ανατολικά της εκκλησίας".

Σήμερα, τα οστά του είναι στο χωριό μας στο οστεοφυλάκιο της Αγία Παρασκευή.

Γι αυτό Καταθέτουμε Δάφνινο στεφάνι προς τιμήν του Θεοχάρη».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΕΚΗΣ

ΑΕΤΟΠΕΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ
Ιδιοκτήτης
Αδελφότητα Αετόπετρας
Δωδώνης Ηπειρού
Ελ. Βενιζέλου 91
185 34,, Πειραιάς
Τοσίτσα 14
Ηλιοπούλη
τηλ.-fax: 210-4224262

Εκδότης:
Ο Πρόεδρος
της Αδελφότητας
Νικόλαος Ζέκης
Τοσίτσα 14
Ηλιοπούλη
τηλ. 210 9737445

αποστολή συνεργασιών
& κειμένων ηλεκτρονικά:
klonodesign@gmail.com
Σχεδιασμός:
Α. Χαλκιάπουλος

Η στήλη της νεοδαίας

Κάθε καλοκαίρι που έρχομαι στο χωριό, νιώθω πολύ όμορφα. Μόλις φτάσουμε, μπαίνω μέσα στο σπίτι όλο χαρά και κατευθείαν χαιρετώ τη γιαγιά και τον παππού. Μετά, πηγαίνω απέναντι στην πλατεία.

Εκεί, μερικές φορές, βλέπω προβατάκια, κασίκες και διάφορα άλλα τέτοια ζώα που δε βλέπω στην πόλη. Μια φορά κιόλας, είχε μπει μέσα στο σπίτι και ένας σκορπιός κι εγώ και η αδελφή μου τρομάξαμε πολύ αλλά, αφού τον πατήσαμε πολλές φορές, τον σκοτώσαμε. Το πρωί πηγαίνω στην πλατεία και παίζω με τους φίλους μου από το χωριό. Το βράδυ είμαστε όλοι στην πλατεία και ξενυχτάμε εμείς κιόλας στο πανηγύρι και με παραδοσιακές στολές χορεύουμε παραδοσιακούς χορούς.

Μου αρέσει να πηγαίνω στο χωριό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΑΝΟΥ

(κόρη του Δημήτρη Μάνου και της Τσιπέτας Λιγα, εγγονή του Ευάγγελου και της Αλεξάνδρας Μάνου)

Αιμοδοσίας...συνέχεια

Η Αδελφότητά μας, παραμένοντας ενεργή και πρωτοπόρα, συνεχίζει την αιμοδοτική της δράση και με κάθε ευκαιρία υπενθυμίζει στα μέλη της και τους φίλους του χωριού μας, τα οφέλη της θελοντικής αιμοδοσίας.

Προβάλλοντας τη συγκεκριμένη πρωτοβουλία, όσοι με οποιοδήποτε τρόπο έχουμε εμπλακεί σε αυτήν, βιώσαμε πολλές φορές τη χαρά της προσφοράς είτε προσφέροντας αίμα είτε χορηγώντας αίμα σε χωριανούς που το χρειάστηκαν.

Προσφατά, η χαρά αυτή πήρε και μια άλλη μορφή γιατί επιβεβαίωσε πως κάθε Αετοπειρίτικη δραστηριότητα μπορεί να γίνει ένα "μονοπάτι", που σμίγει τους χωριανούς αλλά και φέρνει πιο κοντά στο χωριό, νοερά και συμβολικά έστω,

ανθρώπους που γνωρίζουν την καταγωγή τους αλλά όχι την Αετόπετρα.

Τη Μαρία Μάνου, κόρη του Θανάση και της Κάιτης Μάνου, τη γνώρισα πριν τρία χρόνια, όταν την επισκέφθηκα για το ημερολόγιο της Αδελφότητάς μας. Μιλήσαμε για το χωριό, για την Αδελφότητα, το χορευτικό, την Αιμοδοσία, τα παλιά. Έμαθα για τον μεγάλο της γιο, που έχει πια τη δική του οικογένεια και, σε κάποια από τις επισκέψεις μου, γνώρισα και τον μικρότερο αδελφό του. Η χαρά και η συγκίνησή μου ήταν μεγάλη όταν, προ ημερών, δέχτηκα ένα τηλεφώνημα από τη Μαρία, με το οποίο ήθελε να με ενημερώσει ότι ο μεγάλος της γιος, Νικόλας Καλογεράκης, έδωσε αίμα στη μνήμη του παππού του, Αθανασίου Μάνου,

συμμετέχοντας και ενισχύοντας με αυτόν τον τρόπο την Εθελοντική Αιμοδοσία της Αετοπειρίτικης Οικογένειας.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Νικόλα από την Αετόπετρα και ένα κάλεσμα στον ίδιο, να επισκεφθεί το χωριό μας με την οικογένειά του, για να βρει ξανά το νήμα της καταγωγής του.

Κλείνοντας κι ένα ευχαριστώ, για μία ακόμη φορά, στην κοντοχωριανή μας Βασιλική Σιόμπολα, από τη Γρανιτσοπούλα, που τα τελευταία χρόνια προσφέρει συστηματικά αίμα στην τράπεζα Αίματος της Αδελφότητας (δύο φορές ετησίως).

Ελπίζοντας ότι δε θα επιτρέψουμε να λήξει άδοξα αυτή η προσπάθεια, θυμίζουμε σε όλους ότι μπορούν να συμμετάσχουν στην αιμοδοσία, πηγαίνοντας σε οποιοδήποτε Νοσοκομείο της χώρας και δίνοντας αίμα για την ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΕΤΟΠΕΤΡΑΣ ΔΩΔΩΝΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ, με κωδικό 14090.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΓΡ. ΤΣΑΜΠΟΥΡΗ

Επιτυχίες ΑΕΙ-ΤΕΙ:

1. Ο **Ελευθέριος Φραγκούλης** (εγγονός της Αναστασίας Μάνου) εισήχθη στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, στη Σχολή Μηχανικών, Βιομηχανικής Σχεδίασης και Παραγωγής

2. Ο **Ιωάννης Μηνιώτης** (γιος της Γωγώς Μάνου και εγγονός της Μαίρης Μάνου) εισήχθη στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, στο Πολυτεχνείο Ξάνθης, στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών

3. Ο **Δαμιανός Πετσανάς**, γιος του Δ/ντή της Νευροχειρουργικής Κλινικής του Τζανείου Νοσοκομείου Πειραιώς και της Μαρίας Ανδριανή, Καθηγήτριας Φιλοσοφικής, εισήχθη στην Ιατρική σχολή του Καποδιστριακού Πανεπι-

στημίου Αθηνών

"Εκφράζουμε τα θερμότερα συγχαρητήρια στο εξυπνότερο εγγονάκι μας **Δαμιανό Πετσανά**, γιο του Δ/ντή της Νευροχειρουργικής Κλινικής του Τζανείου Νοσοκομείου Πειραιώς και της Μαρίας Ανδριανή, Καθηγήτρια Φιλοσοφικής, που εισήχθη στην Ιατρική σχολή του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Ευχόμαστε ολόψυχα καλές σπουδές, υγεία και χαρά και ο Θεούλης μας να είναι πάντα κοντά του.

Ο παππούς: Παρασκευάς Πετσανάς

Η γιαγιά: Κατερίνα Μηλιώνη- Πετσανά"

Το Δ.Σ. τους συγχαίρει για την επιτυχία τους και τους εύχεται καλές σπουδές.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

1. Ο **Βασίλης Νούσης** προσέφερε το γλυκό κυδώνι, που σερβίραμε στο πανηγύρι μας.

2. Ο κ. **Πετσανάς**, από τη Γρανιτσοπούλα, προσέφερε 20 ευρώ για την εφημερίδα (χάριν της επιτυχίας του εγγονού του στις Πανελληνίες εξετάσεις)

Αγαπητέ Πρόεδρε της Αδελφότητας, Αγαπητέ Νικο, Σε χαιρετώ με πολλή αγάπη, γιατί προσπαθείς με κάθε τρόπο να κάνεις καλό στο χωριό σου, στη γενέθλια γη σου με την έκδοση της εφημερίδας Αετοπειρίτικα νέα και με διάφορες άλλες εκδηλώσεις. Με πολλή αγάπη επίσης στην οικογένεια σου. Είμαι γαμπρός της Αετόπετρας,

γιατί έχω νυμφευθεί πριν εξήντα περίπου χρόνια τη μικρότερη κόρη του αείμνηστου συγχωριανού σου **Αλέξη Μηλιώνη** την **Κατερίνα**. Μαζί της δημιουργήσαμε μια ωραία και καλότροπη οικογένεια με τρεις επιστήμονες γιους και με βασικούς άξονες την πατρίδα, τη θρησκεία και την οικογένεια. Ο μεγάλος μου γιος **Αδαμάντιος Νευροχειρουργός** στο Τζάνειο Νοσοκομείο Πειραιώς. Ο δεύτερος **Κτηνίατρος** στην Μακεδονία και ο τρίτος **Δικηγόρος** στη Θεσσαλονίκη. Γενέθλια γη μου το κοντοχώρι Γρανιτσοπούλα Ιωαννίνων.

Το Δ.Σ. τους ευχαριστεί θερμά για την προσφορά τους

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά τον Γιώργο Παύλο Μηλιώνη, που βοήθησε καταλυτικά στην υλοποίηση της απόφασης του Δ.Σ., για μεταφορά με πούλμαν των συγχωριανών μας και φίλων από την Αθήνα στο χωριό, για το πανηγύρι του Αγίου Δημητρίου.

Το Δ.Σ.

Χορευτικό Ενηλίκων Αδελφότητας Αετόπετρας

Στις 6 Οκτωβρίου και ημέρα Κυριακή, το χορευτικό μας παρουσιάστηκε στο Αγίασμα του Βοίου Κοζάνης. Η πρόσκληση είχε γίνει ήδη από τον Ιούνιο, από τον κύριο Γεώργιο Αθανασιάδη, ο οποίος διοργανώνει μαζί με την ομάδα/σύνταγμα του χωριού του κάθε χρόνο τη γιορτή κρασιού (φέτος η 19η) η οποία σηματοδοτεί το τέλος των καλοκαιρινών εκδηλώσεων στο Βόιο.

Πλήθος κόσμου παρευρέθησαν στην εν λόγω γιορτή, ερχόμενοι από διάφορα σημεία της βορείου Ελλάδος, συμπεριλαμβανομένης και της Θεσσαλονίκης. Ο Νίκος Φιλίππιδης με την κομπανία του και την κόρη του Λευκοθέα, πλαισίωσαν μουσικά την εξαιρετική και πολυπληθή εκδήλωση, η οποία μεταδόθηκε τηλεοπτικά σε τοπικό κανάλι της Βορείου Ελλάδος.

Το χορευτικό μας με την παρουσία του, χορευτικά και τραγουδιστικά, απέσπασε τα εύσημα από τον κόσμο και τους διοργανωτές και κέρδισε τη συμμετοχή του για την εκδήλωση στη Χρυσουγή Κοζάνης την 1η Αυγούστου 2020, πλαισιωμένο από τη μουσική κομπανία του Κώστα Βέρδη.

Ευχαριστούμε θερμά τον τοπικό σύνταγμα και δη τον ακούραστο και ανεξάντλητο υπεύθυνο κύριο Γιώργο Αθανασιάδη, για την πρόσκληση και τη φιλοξενία. Ευχαριστούμε επίσης για το μικρό «οικογενειακό» γλέντι, που οργάνωσε ως καλωσόρισμα της ομάδας μας, το βράδυ της προηγούμενης της προγραμματισμένης εκδήλωσης, στο υπέροχο σπίτι του με κρασί, φαγητό και τοπικούς καταξιωμένους οργανοπαίκτες με κλαρίνα, χάλκινα, κρουστά, ακορντεόν. Πολλοί σημαντικοί ακαδημαϊκοί άνθρωποι της λαογραφίας και της παράδοσης ανταλλάξαν απόψεις μαζί μας, σε ένα ευχάριστο και εποικοδομητικό διήμερο. Οι πολιτιστικές γέφυρές μας αυξάνονται και διευρύνονται συνεχώς.

Ο Γιώργος μας έκανε την τιμή να παρευρεθεί μαζί με φίλους του από το Αγίασμα, στο πανηγύρι του Αγίου Δημητρίου, στο χωριό μας τον Οκτώβριο. Τον ευχαριστούμε για αυτήν την πολιτιστική ανταλλαγή.

Επίσκεψη στο Καλπάκι

Με πρωτοβουλία της Αδελφότητάς μας, στις 27 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στο Καλπάκι, με σκοπό να παρακολουθήσουν, όσοι χωριανοί θέλησαν, την τελετή αναπαράστασης της μάχης Καλπακίου, που γίνεται κάθε χρόνο την ίδια ημερομηνία, δηλαδή παραμονή της επετείου της 28ης Οκτωβρίου του 1940.

Έτσι στις 5.15 μ.μ. αναχώρησε από το χωριό το πούλμαν με είκοσι περίπου συγχωριανούς και φίλους και στις 6 μ.μ. έφθασε στο Καλπάκι κάτω από τον λόφο, που έλαβε χώρα η μάχη του Καλπακίου. Όλοι ανέβηκαν με τα πόδια στον λόφο όπου πραγματοποιείται η τελετή. Εκεί υπάρχει και το άγαλμα του στρατιώτη. Έγινε ονομαστική αναφορά στους πεσόντες κατά την μάχη του Καλπακίου, ακολούθησαν ομιλίες από τον δήμαρχο Πωγωνίου και τον πρώην πρότανη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, σχετικά με τον πόλεμο και με τον ηρωισμό του στρατού μας, που αντιμετώπισε με επιτυχία την σφοδρή επίθεση του Ιταλικού στρατού χάρις στο σχέδιο αντίστασης του Διοικητή της 8ης Μεραρχίας Υποστράτηγου Χαράλαμπου Κατσημήτρου Στη συνέχεια έγινε αναπαράσταση της μάχης με τον καλύτερο τρόπο, με την συμμετοχή του στρατού με οπλίτες και άρματα μάχης, με ελεγχόμενες εκρήξεις και με τον ρόλο της Ελληνίδας γυναίκας στο μέτωπο, που ήταν καθοριστική για την νίκη.

Με το τέλος της αναπαράστασης τέλειωσε και η τελετή οπότε όλοι συγκεντρώθηκαν στο πούλμαν και αναχώρησαν για την επιστροφή στο χωριό.

Ευάγγελος Βουρεκάς

Οι φίλοι του χωριού μας

25.10.19: ένα μικρό πουλί με 30 περίπου επιβάτες, ξεκίνησε από το Μετρό Περιστερίου για την Αετόπετρα. Μεταξύ αυτών κι εγώ, φιλοξενούμενη της κ. Ασπασίας Φωτίου, γεμάτη περιέργεια γι' αυτό το χωριό, σκαλωμένο εκεί στα βουνά του Κασιδιάρη.

Η διαδρομή εξαιρετική, η μέρα θαυμάσια.

Περάσαμε τα Γιάννινα, τα χωριά Σουλόπουλο και Δεσποτικό και φτάσαμε στην Αετόπετρα νύχτα. Φώτα σε δύο περιοχές, Άνω και Κάτω Αετόπετρα. Όταν ξημέρωσε, είδα όλο το χωριό. Όπως όλα τα χωριά της περιοχής, σπίτια πετρόχτιστα, παλαιά και καινούρια, μέσα στο πράσινο. Θέα απεριόριστη στα χωριά απέναντι.

Όμως, όπως όλα σχεδόν τα χωριά της περιοχής Πωγωνί, χωριά των συνόρων με την Αλβανία, παρατημένα από τους αρμόδιους και το κράτος. Χωρίς δρόμους και υποδομές, που θα το έκαναν πόλο έλξης από ταξιδιώτες που θα ήθελαν να τα επισκεφθούν. Διότι ο κόσμος τους είναι φιλόξενος και θα ζωντάνευαν από τη λήθη, που τα έχει σκεπάσει και σιγά σιγά πεθαίνουν.

Είδα σπίτια, που οι νοικοκύρηδες τους έχουν πεθάνει ή τα έχουν εγκαταλείψει. Ο χρόνος τα έχει τελειώσει κι σιγά σιγά ρημάζουν. Μισογκρεμισμένα ή με πόρτες σφαιλισμένες, χωρίς ποτέ κάποιος να τα ανοίξει και να ζωντανέψουν. Εκεί που κάποτε, το χωριό βούιζε από κόσμο, τώρα λαλούν οι γκιώνηδες και οι κουκουβάγιες. Άλλαξαν οι εποχές, δυστυχώς προς το χειρότερο, για τα μέρη αυτά.

Ο Κασιδιάρης, πάντως, γεμίζει σιγά σιγά ανεμογεννήτριες. Καλό μεν για τον ηλεκτρισμό, κακό δε που δε φροντίζουν οι ίδιοι εγκαταστάτες για την αναζωογόνηση της περιοχής

Πραγματικά, πέρασα πολύ ωραία, γιατί όλοι με αγκάλιασαν και με καλοδέχτηκαν. Ήδη η Ασπασία έκανε ό,τι ήταν δυνατόν να περάσω ευχάριστα κι ας ήταν το σπίτι της ένα χρόνο κλεισμένο.

Τους ευχαριστώ όλους τους Αετοπετρίτες για την υποδοχή και τους εύχομαι να είναι πάντα κοντά στο χωριό τους. Να κάνετε υπομονή και ίσως κάποτε, να έρθει άσπρη μέρα και για εσάς.

Ευχαριστώ την κ. Ασπασία Φωτίου, για τη φιλοξενία της και ίσως στο μέλλον να ξανακάνουμε αυτήν την εκδρομή, γιατί αξίζει τον κόπο.

Ευχαριστώ,

ΣΑΣΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ

Επίτιμη Πρόεδρος Αδελφότητας Δρυμαδιωτών Πωγωνίου

«Κύριε Δήμαρχε και η Αετόπετρα στον Δήμο Ζίτσας ανήκει!»

Ο Δήμος μας, εκτός των μισθωμάτων, που πήρε από την εταιρεία με τις ανεμογεννήτριες και που για 20 έτη θα είναι 120.000 ευρώ ετησίως, έλαβε επί πλέον, πριν την ανάληψη των καθηκόντων μου, ως αντισταθμιστικό όφελος, 1.000.000 ευρώ, τα οποία διέθεσε για έργα οδοποιίας και άλλες υποδομές, όπως π.χ. για το γήπεδο της Ελεούσας, από τα οποία χρήματα η «καημένη» η Αετόπετρα, που έχει τους χειρότερους δρόμους και στερείται παντελώς οποιουδήποτε άλλου εξωραϊστικού έργου, δεν πήρε ούτε ένα (1) ευρώ για «δείγμα»!...

ΣΤΑΥΡΟΣ Ν. ΛΩΛΗΣ

Θύμισες του 1954

Εγώ πάλι, ο Βασίλης Ζόγκαρος (-ης) σσας γράφω, να μην ξεχνάμε τα παλιά.

Έφτασε και ο επόμενος χρόνος, γίνονταν 9 χρονών και μου λέει η Μάνα "απ' το χειμώνα του 1953 Βασίλη, είσαι στην 3η τάξη του Δημοτικού, που είναι η πιο δύσκολη". Η Μάνα είχε στο νου της και τις κατασκήνωσεις του Δήμου Αθηναίων και όχι μόνο αυτό. Ήταν να μάθω να κολυμπάω στη θάλασσα. Σκέμη το κεφάλι εγώ, θέλω να πάω στο χωριό." Η κατασκήνωση αργότερα" της είπα. Έτσι και γίνθηκε. Ήρθε Ιούλιος, παπούς, γιαγιά καρτέραγαν να ανέβω στο χωριό.

Η δεύτερη βολά για το χωριό ήταν πεκρή. Αργή-σασμαν να φύγουμε το πρωί, πάλι 6 η ώρα έφευγε. Πήραμαν ταξί και το προφτακαμαν λίγο πριν τη Χαλυβουργική του Αγγελόπουλου. Η θέση καρτέραγε κενή. Όπως πέρσου, το λεωφορείο την άλλη μέρα για το χωριό. Η "φρουρά" είχε αλλάξει κατά ένα άτομο. Σπύρος Ζόγκαρος, Κώστα Μπανταβάλης. Τα ίδια με το λεωφορείο την άλλη μέρα για τα Γιάννινα.

Περνάγανε οι μέρες μέχρι να 'ρθει το πανηγύρι. Το χωριό φίσκα! Πολύς κόσμος. Έτυχε και μια Κυριακή να πάω στην εκκλησία, στην Αγία Παρασκευή. Ο Παπαναστάσης Βάτσος με χάιδευε στο κεφάλι. Νάσσο Τσίπης (Μάνος) ψάλτης, έφτασε σιγά σιγά τον ανήφορο κι ο Τάσο Μπέτζος. Ως πρώτο εκκλησίασμα, εμείς οι 4 είμαστε. Τέλειψε το εκκλησίασμα, βγήκαμαν στο προαύλιο, κάτσαμε λίγο και ακούω τον Νάσσο Τσίπη (Μάνο), "Βασιλάκη, να 'ρθεις στο σπίτι να σε κεράσουμε βανίλια (υποβρύχιο). Πήραμαν τον κατήφορο για το σπίτι του Τσίπη. Μας υποδέχθηκε η θεία Ευανθία, με στρωμένο το τραπέζι, όλο καλούδια. Εγώ δεν είχα ξανατύχει στη σύναξη κείνη άλλη βολά.

Σε λίγη ώρα, βλέπω τον μπαρμπα Θανάση να Σπηγέν' προς το γραμμόφωνο, άρχισε να κουρδίζει. Αφού τελείωσε, λέει σε μένα "ποιο τραγούδι θες να βάλω στο γραμμόφωνο; Τ' λέω, θείο βάλε βαρύ τραγούδι", δίσκος 78 στροφών. Έτυχε Σαμαντάκας, Τάσο Χαλκιάς κλαρίνο, Φωτο Χαλκιάς λαγούτο-τραγούδι, Κυριακός (Κύρκος) βιολί, Γιώργος Μπουκάλης ντέφι. Τι ήταν να γένη κείνη τη μέρα, δεν ξεκολάγαμε να φύγουμε κανείς, μας πήρε το μεσημέρι, είναι μια ανάμνηση που έχει μείνει απόφια.

Ο παπούς μου ο Βασίλης σε μεγάλη ηλικία πια, γεννημένος στην Κοσόλιανη το 1867, είχε φτάσει τα 87 του χρόνια και ήταν από τους ιδρυτές της Αδελφότητας το 1901. Ήταν συνομιληκος με τον προπάππο μου, Θωμά Ζήκο, κι εκείνος το 1867. Πατέρας της γιαγιάς μου Βαγγελής, κατόπιν ΒασίλΜηλιώνοβας, τον Θωμά Ζήκο εγώ δεν τον πρόφτακα το 1953 στο χωριό, ήταν φευγάτος για

Βασίλης Ζόγκαρος (-ης)

τα πάνω. Ο παπούς ο Βασίλης είχε ένα γουμάρι μαυρομούτσουνο και πηγαίναμε πέρα στις Μπότζιες, περιοχή κάτω από τα Βαρκά, έβαζε ποστάνι.

Ήρθε και η παραμονή της Αγίας Παρασκευής, όπου τότε το γλέντι γίνονταν στο μεσοχώρι του αείμνηστου Μητσο Λαυρέντζου, τότε με τις λάμπες πετρελαίου και μετά τα Λουξ, ένα και μοναδικό είχαν, φώταγε καλά όμως!

Λέω, το γλέντι την παραμονή, κατά τη γνώμη μου, είχε πιο κέφι, ήταν και η πρώτη βραδιά βέβαια, αρκετός κόσμος. Απ' έξω από την πόρτα του σπιτιού του Κώστα Αγγέλη και στον δρόμο προς τα Πανατζάτικα, κάθονταν οι μαυροφορεμένες βάρβες και αγνάντευαν το γλέντι. Απ' το σοκάκι κείνο, φεύγαμε εμείς οι μαχαλιώτες για κάτω και μετά υπήρχε μονοπάτι και βγαίναμε στο χαλίκι και συνέχεια το καλντερίμι με τις κατάσπρες πέτρες. Ο δρόμος για αυτοκίνητα γίνθηκε μετά.

Θάμα, μοναδική φυσιογνωμία στη Μπολιάνα, η γιαγιά Δέσπω, επώνυμο μη χαλέβετε. Καθόταν κάτω από την Καρούα την Τεράστια (γιαγιά τσέπω) με τις ώρες και αγνάντευε τα πάντα. Μετά, σιγά σιγά, γίνθηκε και το στέγαστρο για το λεωφορείο.

Η Μανίτσα μ' ανήμερα Αγίας Παρασκευής μεσημέρι έκανε τραπέζι, γιόμιζε ο νωντάς, τα όργανα, αλλά κείνο το φαγητό πόφιανε, κρέας με ρύζι, έχει μείνει αξέχαστο, μοσχοβολιά σκέτη. Έρχονταν να τιμήσουν, θμάμε, τη γιαγιά, ο Κώστα Μπάτσος απ' τη Ζελίστα, ήταν γαμπρός στο Φωτεινό και ένας χωριανός της γιαγιάς απ' την Μπριάνιστα, ο Μανώλης ο Μπουρατζής, σκαπέταγε το βνο με τα πόδια! Οκτώμιση η ώρα, θμάμε, το πρωί ήταν στην Αγία Παρασκευή!

Θάμα και τη μάνα τυ Αλέξ Λούτσα Λώλης, τότε ήταν κάτω στο χειμάδι. Ένα απόγευμα κάθομαν στην κόντρα, ήταν πέντε-πεντέμιση, ακούω περπάτημα απ' το σοκάκι, έρχοντα κατά πάνω. Βγαίνω στη μάντρα της κόντρας και βλέπω μαυροφορεμένη βάρβα πάνω στο άλογο, Τζαβέλινα σκέτη, ήταν η Βασιλάκη Λώλινα. Ήρθε από το χειμάδι, έψαχνε τον Νικόλα Λώλη, αλλά το ζεύγος σε κάποια δλειά θα είχαν πάει, γιατί έλειπε και το μλάρ του μπαρμπα-Νικόλα, το εκατοεκοσάρικο, όπως το 'λεγε ο ίδιος. Μόλεγε τότε ότι το ζωντανό αυτό, μπορούσε να σηκώσει 120 ομάδες βάρους. Θερίο με τα όλα του, ο Αράπης και ψηλό! Δυο τέτοια ζωντανά υπήρχαν στο χωριό τότε, το πιο πάνω και το κανελί μλάρ, του Νικόλα Ζέκη. Βάζαμε σκάλα για να ανέβουμε καβάλα! Μούλεγε ο μπαρμπα-Νίκος, το 'χε φέρει από την Αλβανία. Άϊστε, θα τα ξαναπαούμε πάλι. Γειά σας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΖΟΓΚΑΡΟΣ (-ΗΣ)

Ζωγράφου, Αθήνα

Στήλη Εκκλησιαστικής Επιτροπής της Αετόπετρας

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι του χωριού μας, της Αετόπετρας.

Ο Θεός και εφέτος μας αξίωσε να γιορτάσουμε τη μνήμη του Αγίου Δημητρίου και την Επέτειο της Αντίστασης των Ελλήνων στους κατακτητές.

Εμείς, οι λίγοι εδώ στο χωριό, με όσες δυνάμεις έχουμε, προσπαθούμε κάθε φορά να κάνουμε ό,τι μπορούμε ώστε οι γιορτές να είναι πιο χαρούμενες και πιο λαμπρές.

Πρώτα φροντίζουμε για τον ευπρεπισμό της Εκκλησίας, μέσα και έξω. Μετά, για τους δρόμους και τα σπίτια μας. Νοιαζόμαστε για την υποδοχή σας με ανοιχτές αγκάλες.

Όταν, λοιπόν, και αυτή τη χρονιά, γέμισε η εκκλησία μέσα-έξω από κόσμο, ιδιαίτερα νέους, που ήρθατε από μακριά, όλο χαρά και ζωντάνια και μας επισκεφθήκατε στα σπίτια μας, η χαρά και η ικανοποίησή μας ήταν απεριόριστη.

Φυσικά, δεν μπορούμε να παραλείψουμε ότι ο πρόεδρος και τα μέλη της Αδελφότητας ήταν ο μαγνήτης που σας έφερε ως εδώ.

Πάντα να έρχεστε, να γνωρίζετε, να αγαπάτε και

να τιμάτε την πατρίδα μας, να γίνετε άξιοι συνεχιστές των παραδόσεων και της ένδοξης πορείας της.

Σας ευχαριστούμε και σας ευχόμαστε υγεία, ευημερία και προκοπή.

Βασίλης & Αγγελική Βαταβάλη

Προσφορές

Η κα **Ουρανία Τσαμπούρη** και τα παιδιά της, με κάθε ευκαιρία, προσφέρουν στην Εκκλησία τα δώρα τους

Η κα **Αλεξάνδρα Μερσινιά** προσφέρει τακτικά στην Εκκλησία ανάμμα και άλλα δώρα

Η κα **Ασπασία Φωτίου** προσέφερε στον Άγιο Δημήτριο το ποσό των 50 ευρώ στη μνήμη του συζύγου της Δημητρίου και του ανδράδελφου της Κωνσταντίνου.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή της Αετόπετρας ευχαριστεί θερμά όλους τους επωνύμους και ανωνύμους για τις προσφορές τους και εύχεται ο θεός να τους χαρίζει υγεία και χαρά

-Ιστότοπος Αετόπετρας: www.aetopetra.gr

-Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο: info@aetopetra.gr

-facebook: [Αδελφότητα Αετόπετρας Δωδώνης](https://www.facebook.com/AdelphotitaAetopetraDwadonis)

-instagram: [aetopetra.gr](https://www.instagram.com/aetopetra.gr)

